

ArkkM. 269/4.5. 2015

KULTTUURIYMPÄRISTÖPALVELUT HEISKANEN & LUOTO OY
KIRSI LUOTO

HÄMEENKYRÖ JAAKONPOLKU

MAAKAAPELIKAIVANNON ARKEOLOGINEN VALVONTA 2014

SISÄLLYSLUETTELO

1	Johdanto	2
1.1	Hankkeen tausta	2
1.2	Historiallinen Hämeen- eli Kyrönkankaantie	3
1.3	Käytetyt metodit	3
2	Havainnot	4
2.1	Yleisiä havaintoja tien rakenteesta	4
2.2	Havainnot tiensuuntaisesta kaivannosta	5
2.3	Havainnot tien ylittäneistä kaivannoista 1 ja 2.....	8
3	Yhteenveto	11
4	Lähteet.....	11

Liite 1. Digitaalikuvaluettelo

Kartta 1. Maakaapelikaivannon sijainti ja havaintokohdat, MK 1: 2500

Kartta 2. Tienylitys 1, eteläprofiili, MK 1: 20

Kartta 3. Tienylitys 2, osa pohjoisprofiilista, MK 1: 25

Taustakartat:

Maanmittauslaitoksen Maastotietokannan 08/2014 aineistoa

http://www.maanmittauslaitos.fi/avoindata_lisenssi_versio1_20120501

HÄMEENKYRÖ JAAKONPOLKU, ARKEOLOGINEN VALVONTA 2014

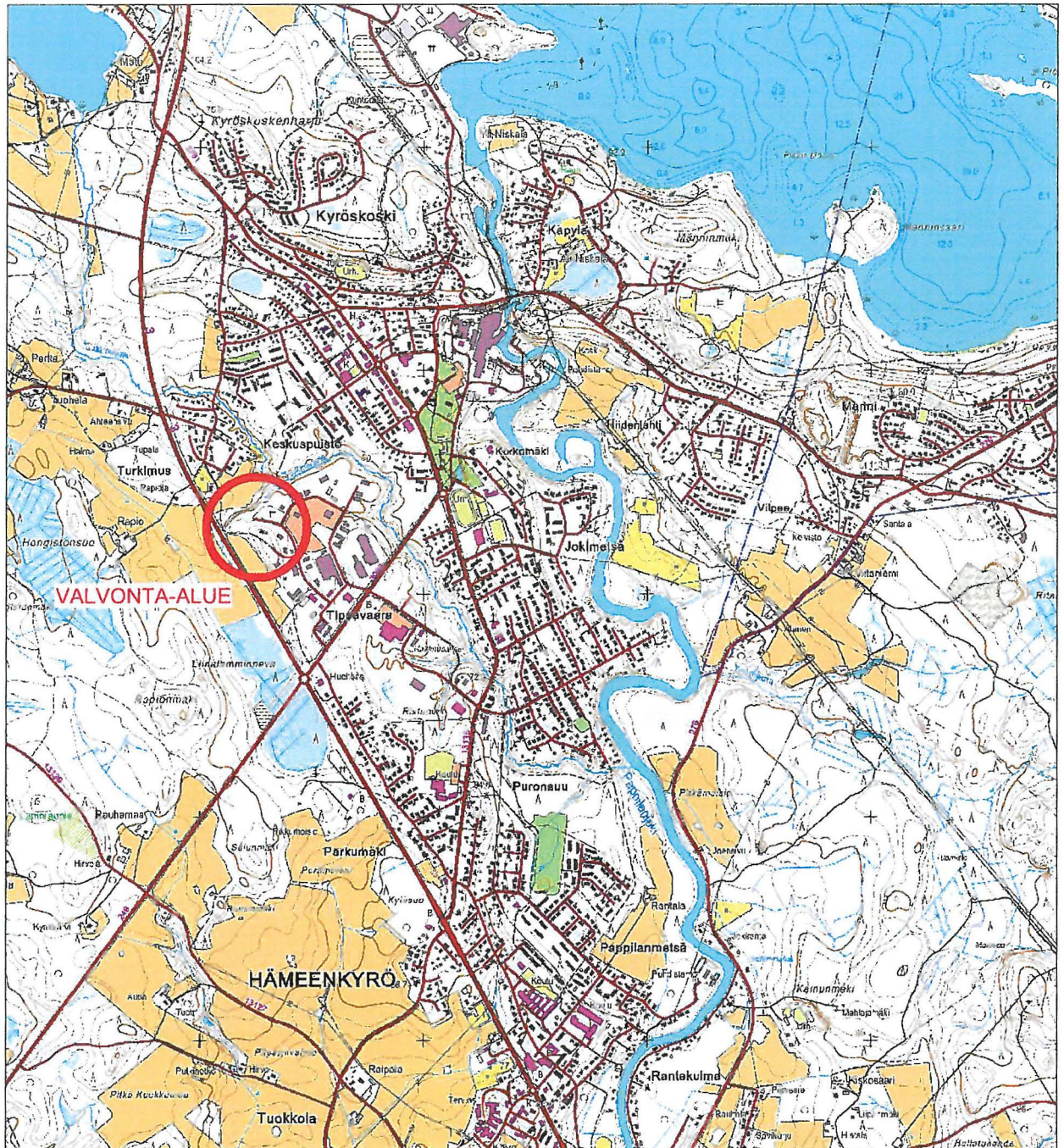
Tiivistelmä

Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy suoritti arkeologisen valvonnan heinäkuussa 2014 Hämeenkyrön Jaakonpolulla. Jaakonpolku on osa historiallista Hämeenkancaantien (eli Kyrönkancaantien) linjausta. Valvonta liittyi Elenia Oy:n maakaapelointityöhön. Valvonnan kenttätyöt tehtiin 14.- ja 17.7.2014, ja niistä vastasi arkeologi (FM) Kirsi Luoto. Valvonnan jälkityöt tehtiin syksyllä 2014. Hankkeen kustannuksista vastasi Elenia Oy. Valvonnan yhteydessä havaittiin vähäisiä merkkejä Kyrönkancaantiehen liittyvistä historiallisista tiekerroksista.

Arkisto- ja rekisteritiedot

Tutkimuskohteen nimi:	Hämeenkyrö Jaakonpolku, ajo- ja kevyenliikenteenväylänä käytössä oleva tielinja, joka on osa Kyrönkancaantien linjausta.
Tutkimuksen laatu:	Arkeologinen valvonta maakaapelointityön yhteydessä.
Tutkijat:	FM Kirsi Luoto
Tutkimuslaitos:	Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy
Kenttätyöaika:	14. ja 17.8.2014
Tutkitun alueen laajuus:	noin 300 m pitkä maakaapelilinjaus tien etelälaidassa
Tutkimuksen tilaaja:	Elenia Oy
Kunta/kunnan osa/tila	Hämeenkyrö/Kyröskoski/ 108-421-2-64 108-421-2-89 108-421-2-124
Peruskartta:	2122 10
Sijaintikoordinaatit: (ETRS-TM35FIN)	P: 6842155 - 6842330 I: 297090 - 297380
Tutkimuksen löydöt:	Ei löytöjä.
Aiemmat tutkimukset:	Luoto Kalle 2011 arkistoselvitys
Raportin säilytyspaikka:	Alkuperäinen raportti Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n arkistossa, kopiot Pirkanmaan maakuntamuseon ja Museoviraston arkistossa.

VALVOTUN MAAKAAPELILINJAN SUURPIIRTEINEN SIJAINTI MERKITTY KARTALLE PUNAISELLA YMPYRÄLLÄ.

1 Johdanto

1.1 Hankkeen tausta

Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy suoritti arkeologisen valvonnan heinäkuussa 2014 Hämeenkyrön Jaakonpolulla. Jaakonpolku on osa historiallista Hämeenkankaantien eli Kyrönkankaantien linjausta. Valvonta liittyi Elenia Oy:n maakaapelointityöhön, jossa tehtiin kaapelikaivanto tien etelä- ja länsireunaan. Valvonnan tarpeellisuus tiensuuntaisilla osuuksilla on määritelty Pirkanmaan maakuntamuseon lausunnossa DIAR: 480/2013. Alun perin tunkattaviksi suunnitellut tielinjan ylitykset kaivettiin avokaivantona arkeologin valvonnassa. Suunnitelmien muutoksesta ja arkeologisen valvonnan tarpeellisuudesta tien ylittävissä kohdissa oltiin Elenia Oy:n taholta yhteydessä puhelimitse Pirkanmaan maakuntamuseon tutkijan Ulla Lähdesmäkeen, jonka suostumuksella tien ylittävät avokaivannot saatiin kaivaa arkeologin valvoessa työtä.

Valvonnan kenttätyöt tehtiin 14.- ja 17.7.2014, ja niistä vastasi arkeologi (FM) Kirsi Luoto. Valvonnan jälkityöt tehtiin syksyllä 2014, ja hankkeen kustannuksista vastasi Elenia Oy.

1.2 Historiallinen Hämeen- eli Kyrönkankaantie

Satakunnassa Kyrönkankaantienä, Pirkanmaalla Hämeenkankaantienä ja Pohjanmaalla Pohjankankaantienä tunnettu tie on yksi Suomen keskiaikaisista pääteistä ja ainoa kesäaikaan kuljettavissa ollut reitti Satakunnasta ja Hämeestä Pohjanmaalle. Tie on muodostanut yhdessä Ylisen Viipurintien kanssa lyhimmän reitin Pohjanmaalta Viipuriin. Edelleen suurelta osin Suomenselän asumattomien kankaiden kautta kulkeva, paikoitellen hiekkapintaisena säilynyt tie on säilyttänyt historiallisen linjauksensa ja vanhan maantien luonteen.

Satakunnan keskiaikainen runkotie johti Turusta Huittisten ja Tyrvään kautta Pirkkalaan, Kangasalle ja Hämeenlinnaan. Tiestä erkani kolme haaraa, joista Hämeen- ja Kyrönkankaantie johti Pohjanmaalle ja sen hallinnolliseen keskukseen Korsholman linnaan. Runkotiestä Hämeenkankaantiehen oli 1600-luvulta alkaen kaksi liittymää, toinen erkani runkotiestä Vammalan Karkun pohjoispuolella ja toinen nykyisen Tampereen länsiosassa. Hämeenkankaantie oli käytössä etupäässä kesäisin, talvella käytettiin vesistöihin tukeutuvaa talvitietä.

Kyrönkankaan suvitie mainitaan asiakirjoissa ensimmäisen kerran 1459, raivattuna tienä Hämeenkankaan tie jo 1556. Tietä levennettiin ja parannettiin ratsu- ja postitieksi ja se toimi 1645-1675 postitienä Turusta pohjoiseen. Linjalla sijaitsi postitaloja ja kievareita. Posti siirtyi rantatielle 1670-luvulla uusien rannikkokaupunkien painostuksesta. 1600-luvun alussa 30-vuotisen sodan aikana tien varrelle perustettiin pieni linnake luonnonolojen määräämään paikkaan, jossa maantie ylittää Karvianjoen ja harvaanasuttu Hämeenmetsä oli antanut suojaa sotilaskarkureille. Kyrön skanssina tunnetun tukikohdan tehtäviin kuului sotilaskarkureiden kiinniottaminen, väenottojen valvominen ja liikenteen tarkkailu. Skanssi toimi vuosina 1635-1659, joskin miehitettynä vain yhteensä seitsemän vuotta. Aktiivipalvelun jälkeen paikalla toimi Karvian Kantti -niminen kestikievari.

Porin ja Vaasan välistä maantietä parannettiin 1700- ja 1800-luvun vaihteessa, jonka jälkeen Kyrönkankaantie alkoi jäädä enemmän paikallistieksi. Seuraavat suuria asutuskeskuksia yhdistävät maantiet tulivat ajankohtaiseksi 1900-luvun puolivälissä. Maasto- ja pinnamuodostus eivät enää 1960-luvulla olleet määrääviä tekijöitä tienrakennuksessa. Uusi Tampere - Vaasa -tie sai pääosin uuden suoraviivaisen linjauksen, jolloin vanhemmat tiet jäivät paikallisliikenteen käyttöön. (Luvun 1.2 teksti: RKY 11.8.2014)

1.3 Käytetyt metodit

Varsinaista valvontatyötä ennen valvottavaksi määrätty tielinjanosa käytiin läpi maastossa ja dokumentoitiin valokuvaamalla digitaalikameralla. Arkeologinen valvonta suoritettiin läpi koko valvottavaksi määrätyn, noin 300 m pitkän maakaapelilinjauksen. Maakaapelilinja oli merkitty maastoon merkkipaaluilla tien etelä- ja länsireunaan. Maannos tien reunassa oli pääasiassa soraa tai hienoa hiekkaa ja erittäin helposti kaivettavaa.

Kaivetun uran leveys oli pinnassa noin 50 cm, ja pohjalla 40 cm ja kaivanto oli keskimäärin 80 cm syvä (kuva 1). Kaivutyö eteni arkeologin valvonnassa. Kohdat, jotka osoittautuivat arkeologisesti mielenkiintoisiksi, dokumentoitiin valokuvaamalla digitaalikameralla ja

tekemällä niistä muistiinpanoja. Valvotuista alueista mielenkiintoisimmiksi ajateltiin etukäteen kahta Hämeenkancaantien linjauksen ylittävää poikittaista kaivantoa, joista kuitenkin vain toisessa oli havaittavissa eri ikäisiä tiekerrostumia. Tiehen poikittain kaivetut maakaapeliuran profiilileikkaukset valokuvattiin, lisäksi leikkauksista piirrettiin profiilikartat. Poikittaisista kaivannoista vain ensimmäisestä (kaivanto 1) otettiin maanäyte, koska toisessa ei historialliseen tiehen liittyviä kerrostumia ollut havaittavissa. Maanäyte otettiin myös tielinjan suuntaiselta osuudelta kohdasta G (ks. kartta 1). Kaivannoista otettuja näytteitä ei kuitenkaan lähetetty radiohiilianalyysiin, koska ne sisälsivät tähän tarkoitukseen liian vähän hiiltä.

Kuva 1. Tiensuuntainen kaapeliura sijaitsi tien länsi- tai eteläreunassa. Kuvattu luoteesta. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 1)

Valvontaan liittyvät jälkityöt tehtiin syksyllä 2014. Kartat piirrettiin puhtaaksi käyttäen MapInfo-paikkatieto-ohjelmistoa ja digitaalikuvat arkistoitiin Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n arkistoon Tampereella. Linjaukselta otettuja maanäytteitä (näytteet 1 ja 2) ei ole analysoitu, mutta niitä säilytetään toistaiseksi Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n tiloissa.

2 Havainnot

2.1 Yleisiä havaintoja tien rakenteesta

Valvotulta osaltaan historiallinen Hämeenkancaantie kulkee Jaakonpolun varrella sijaitseville omakotitaloille johtavana, päällystämättömänä tienä. Valvotun linjan tielinja muuttuu päällystämättömäksi kevyenliikenteenväyläksi. Tie on hiekkapäällysteinen ja sillä on leveyttä noin 6 m (kuva 2). Molemmiin puolin tietä on matalat ojat, joiden leveys on noin 0,5 m ja syvyys 0,3 – 0,5 m. Valvotun linjanosan keskivaiheilla kohoaa pieni mäki, jonka kohdalla tie kaartaa etelästä katsottuna loivasti länteen.

Kuva 2. Omakotitalolle johtava Jaakonpolku kuvattuna kaakosta. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 2)

2.2 Havainnot tiensuuntaisesta kaivannosta

Kaapelikaivanto kulki tien länsireunassa, alle metrin päässä tien länsipuolella kulkevasta ojasta itään. Maannos kaivannossa oli pääsääntöisesti ruskeaa soraa, jonka alla noin 40 – 50 cm syvyydessä oli hiekkaa (kuva 3). Kaivannon loppusyvyydessä (80 cm maanpinnasta) maannos oli alueen luontaista pohjamaata eli hiesusavea. Kaivannon tienpuoleisessa profiilissa oli paikoin (havaintokohdat A – H, kartta 1) havaittavissa edellisestä poikkeavia kerrostumia, jotka dokumentoitiin. Havaitut tiekerrostumat esiintyivät pätkissä, joiden pituus vaihteli muutamasta kymmenestä senttimetristä noin metriin. pääsääntöisesti havainnot olivat selkeämpiä kaivannon tien keskiosan puoleisessa eli itäprofiilissa. Mielenkiintoisimpina havaintokohdista voidaan pitää havaintokohtia E - G, joissa kaikissa esiintyy 20 – 48 cm syvyydessä maanpinnassa harmaanruskeaa hiesusavea, jonka seassa on nokea ja/tai hiiltä.

Kuva 3. Tyypillinen maannos kaapelikaivannossa, jossa ei havaittavissa historialliseen tiehen liittyviä kerrostumia. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 3)

Havaintokohta A:

0 – 24 cm resentti harmaa sora
24 – 31 cm tummanruskea tiivis sora
31 – 60 cm keltainen hiekka
60 – 75 savi

Havaintokohta B:

0 – 10 cm resentti sora
10 – 30 cm keltainen tiivis sora
30 – 60 cm keltainen hiekka
60 – 75 cm hiesusavi

Havaintokohta C:

0 – 10 cm resentti harmaa sora
10 – 40 cm ruskea sora
40 – 50 cm vaalea sora
50 – 63 cm ruskea sora
63 – 80 cm hiesusavi

Havaintokohta D:

0 – 15 cm ruskea sora
15 – 80 cm savi/ hiesusavi

Havaintokohta E:

0 – 20 cm ruskea sora
20 – 34 cm harmaanruskea hiesusavi, seassa halkaisijaltaan alle 1 mm olevia hiilenhippuja
34 – 80 cm hiesusavi

kuva 4. Havaintokohta E. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 4)

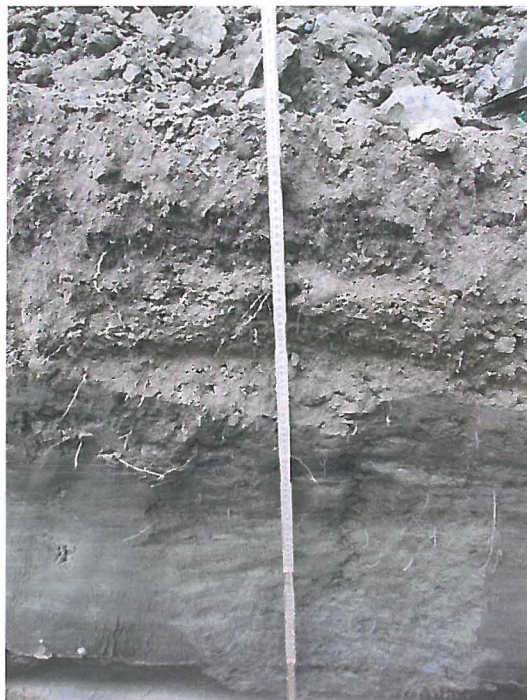
Havaintokohta F:

0 – 10 cm harmaa sora

10 – 31 cm ruskea sora

31 – 45 cm harmaanruskea hiesusavi, seassa pieniä hiilenmuruja

45 – 93 cm hiesusavi

Kuva 5. Havaintokohta F. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 5)

Havaintokohta G:

0 – 10 cm harmaa resentti sora

10 – 33 cm ruskea sora

33 – 48 cm tummanharmaa nihkeä hiesu, seassa nokea ja hiiltä (näyte 1)

48 – 53 cm vaaleanharmaa hiesu

53 – 70 cm punertava hiesu

70 – 83 cm harmaa hiesusavi

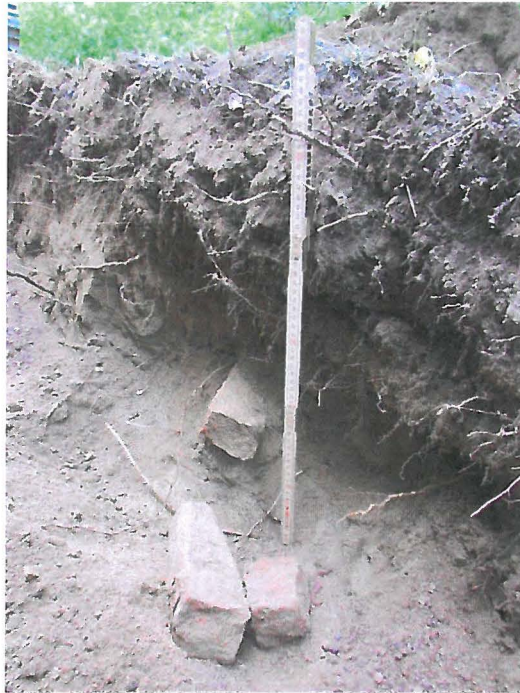
kuva 6. Havaintokohta G. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 6)

Havaintokohta H:

0 – 10 cm harmaa resentti sora

10 – 50 cm ruskea sora, seassa tiiliä

50 – 80 hiesusavi

Kuva 7. Havaintokohta H. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 7)

2.3 Havainnot tien ylittäneistä kaivannoista 1 ja 2

Kaivanto 1

Hämeenkancaantien linjauksen poikittain ylittävä kaivanto 1 sijaitsi ETRS-TM35FIN – tasokoordinaattien P: 6842272, I: 297157 osoittamassa kohdassa (kuva 8, kartta 1). Dokumentoitu, tienylittävä kaivanto oli pituudeltaan 3,5 m ja syvyyttä sillä oli noin 0,9 m. Kaivanto kaivettiin kaivinkoneella käyttäen lähes 1 m levyistä kauhaa. Kaivinkone sijoittui kaivettaessa poikittain kaivettuun uraan nähden.

Kuva 8. Kaivanto 1, kuvattu lännestä. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 8)

Esiin saaduista seinämistä vain kaivannon itäprofiili dokumentoitiin, sillä havaitut ilmiöt esiintyivät siinä selkeimpinä (kuva 9). Kaivannon pohjoisreunassa oli havaittavissa noin 1 m matkalla selkeä täyttömaa merkinä alueelle joskus kaivetusta putki- tai kaapelilinjasta. Päällimmäisenä maannoksessa oli havaittavissa noin 5 cm paksu harmaa, resentti sorakerros, jonka alla oli 50 - 60 cm paksu kellertävä sorakerros. Kellertävän sorakerroksen alla oli profiilin eteläosassa noin 1 m matkalla havaittavissa noin 8 cm paksu vaalea soran kerros, jonka alla oli vain noin 1 cm paksu nokimaakerros. Nokimaakerroksesta (kuva 10) otettiin maanäyte (näyte 2), jonka hiilimäärä oli kuitenkin liian vähäinen radiohiilianalyysin tekemiseen. Osittain näiden kerrostumisen alla, osittain jo suoraan kellertävän sorakerroksen alla oli harmaanpunertavaa soraa, jonka paksuus oli 5 – 10 cm. Alimpana maannoksessa oli noin 40 cm paksu savi eli alueen luontainen pohjamaa. (kartta 2)

Kuva 9. Kaivannon 1 eteläprofiili. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 9)

Kuva 10. Yksityiskohtakuva tiekerroksista kaivannon 1 eteläprofiilissa. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014:10)

Kaivanto 2

Toinen tielinjauksen ylittävistä kaivannoista, kaivanto 2, sijaitsi koordinaattien P: 6842357, I: 297090 osoittamassa paikassa (kuva 11, kartta 1). Tien viistosti ylittävän kaivannon pituus oli 9,5 m. Jotta kevyenliikenteenväylä ei olisi poikki kaivettiin kaapelikaivanto auki ensin puoliksi, dokumentoitiin ja täytettiin, minkä jälkeen toinen puoli kaivantoa avattiin. Kaivannosta dokumentoitiin osa pohjoisprofiilia (kuva 12, kartta 3). Varmoja havaintoja historialliseen tielinjaukseen liittyvistä tiekerroksista ei kaivannosta 2 kuitenkaan tehty.

Kuva 11. Tien viistosti poikittava kaivanto 2 kuvattuna etelästä. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 11)

Dokumentoidussa seinämänosassa oli havaittavissa osan profiilista kattava, noin 10 cm paksu harmaan, resentin soran kerros. Tämän alla oli 10 – 50 cm paksu punertava sorakerros, jonka alla oli alueen luontainen pohjamaa eli savi (kuva 12, kartta 3). Noin 1,5 m dokumentoidun profiilinosan reunasta kohti länttä oli saven seassa havaittavissa muutamien senttimetrien paksuisia savisia nokimaaraitoja. Nokimaaraidat kattoivat noin 60 cm pituisen alueen lähellä tielinjan länsireunaa.

Kuva 12. Osa kaivannon 2 dokumentoitua pohjoisprofiilia. (kuva Hämeenkyrö Jaakonpolku 2014: 12)

3 Yhteenveto

Historiallisen Hämeenkancaantien linjauksella Hämeenkyrön Jaakonpolulla sijaitsevan maa-kaapelikaivannon arkeologisessa valvonnassa havaittiin vähäisiä historialliseen tielinjaan liittyviä kerrostumia niin tien suuntaisessa kaapelikaivannossa kuin toisessa tien poikittain ylittäneistä kaapelikaivannoista. Tien suuntaisesti kulkevan kaapelikaivannon alueelta dokumentoitiin yhteensä kahdeksan kohtaa (A – H), joissa oli havaittavissa vähäisiä merkkejä historiallisista tiekerrostumista. Havainnot olivat selkeämpiä kaivannon tien keskiosan puoleisessa eli itäprofiilissa. Mielenkiintoisimpina tiensuuntaisista havaintokohdista voidaan pitää havaintokohtia E - G, joissa kaikissa esiintyy 20 – 48 cm syvyydessä maanpinnassa harmaaruskeaa hiesusavea, jonka seassa on nokea ja/tai hiiltä.

Tien poikittain tai viistosti ylittävistä kaapelikaivannoista 1 ja 2 osoittautui ensimmäinen mielenkiintoisemmaksi. Kaivannossa 2 ei ollut havaittavissa varmasti historialliseen tielinjaukseen liittyviä maakerroksia. Sen sijaan kaivannossa 1 oli nähtävissä selkeästi kolme eri-ikäistä tiekerrostumaa. Myös täällä, kuten tiensuuntaisissa havaintokohdissa E – G, oli noin 50 cm syvyydessä nähtävissä ohut nokimaakerros yhden kerrostumista vanhimman (vaalea sora) alla.

Tampere 21.8.2014

Kirsi Luoto
FM, arkeologi

4 Lähteet

Painamattomat lähteet:

Luoto, Kalle 2011. Pirkanmaan historiallisesti merkittävät tiet. Karttaselvitys. Pirkanmaan maakuntamuseon arkistossa.

Sähköiset lähteet:

Museovirasto, Kulttuuriympäristön tutkimusraportit.

http://kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/raportti/read/asp/r_default.aspx (11.8.2014)

Museovirasto, Muinaisjäännösrekisteri.

http://kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/mjreki/read/asp/r_default.aspx (11.8.2014)

Museovirasto, valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt (RKY).

http://www.rky.fi/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=4050 (11.8.2014)

Kirjallisuus:

J.R. Aspelin, Kyrö- eller Tavast-skans. Opuscula Aspeliana II. Helsingfors 1942.

Jaakko Koskelo, Leo Lammi, Hämeenkankaantien varrelta. Ikaalinen seuran julkaisuja 1987.

Mauno Jokipii, Kyrönkankaan vanhan maantien historiaa. Esa Laakso (toim.), Kyrönkankaantie. Messon Oy 1996.

Tapio Salminen, Pohjanmaan kautta. Tiet ja tieliikenne Pohjanmaalla keskiajalta 1990-luvulle. Tielaitos. Vaasan tiepiiri 1997.

Tapani Mauranen (toim.), Maata, jäätä, kulkijoita. Tiet, liikenne ja yhteiskunta ennen vuotta 1860. Tielaitos 1999.

Liite 1. Digitaaliukuvaluettelo

Kuvannut Kirsi Luoto 2014. Kuvat on arkistoitu Kulttuuriympäristöpalvelut Heiskanen & Luoto Oy:n arkistoon.

Kuva	Aihe	Kuvattu suunnasta	Pvm
1	Tiensuuntainen kaapeliuraJaakonpolun länsireunassa.	luode	14.7..
2	Jaakonpolku	kaakko	14.7.
3	Tyypillinen maannos kaapelikaivannossa	-	14.7.
4	Havaintokohta E.	-	14.7.
5	Havaintokohta F.	-	14.7.
6	Havaintokohta G.	-	14.7.
7	Havaintokohta H.	-	14.7.
8	Kaivanto 1.	länsi	17.7.
9	Kaivannon 1 eteläprofiili.	-	17.7.
10	Yksityiskohtakuva tiekerroksista kaivannon 1 eteläprofiilissa.-		17.7.
11	Kaivanto 2	etelä	17.7.
12	Kaivannon 2 pohjoisprofiilia.	-	17.7.

Liite 2. Maanäyteluettelo

Näyte 1

ETRS-TM35FIN: P 6842253/ I 297261

Näytteenottopäivä: 14.7.2014

Näytteenottaja: Kirsi Luoto

Näytteenotto paikka: Havaintokohdasta G

Näytteenottosyvyys: 33 – 48 cm syvyydestä maanpinnasta lukien

Maannos: tummanharmaa nihkeä hiesu, seassa nokea ja hiiltä

Näyte 2

ETRS-TM35FIN: P 6842272/ I 297157

Näytteenottopäivä: 17.7.2014

Näytteenottaja: Kirsi Luoto

Näytteenotto paikka: Kaivanto 1

Näytteenottosyvyys: 50 cm syvyydestä maanpinnasta lukien

Maannos: noensekainen hiekka

HÄMEENKYRÖ JAAKONPOLKU

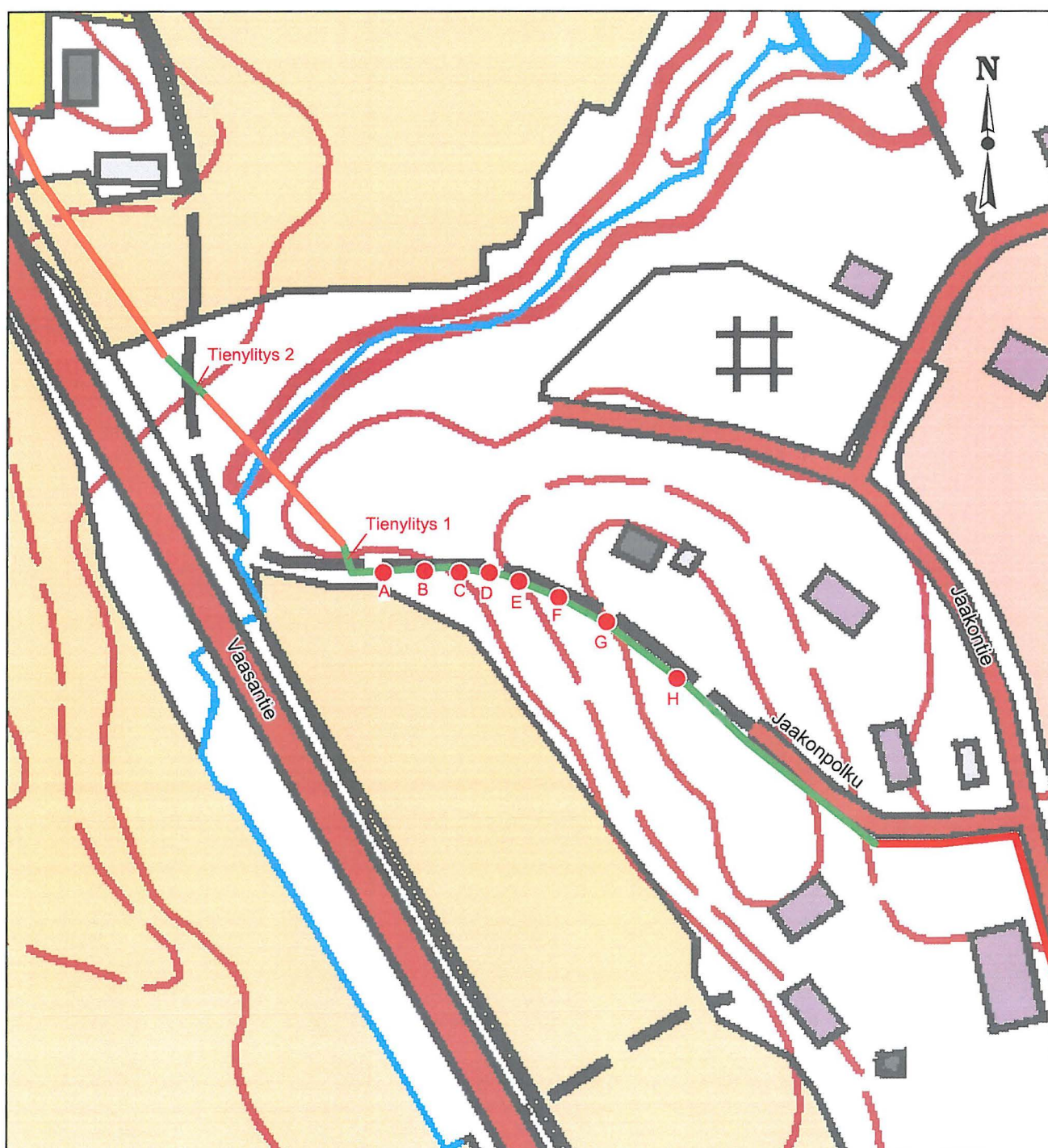
MAAKAAPELIKAIVANNON ARKEOLOGINEN VALVONTA 2014

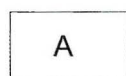
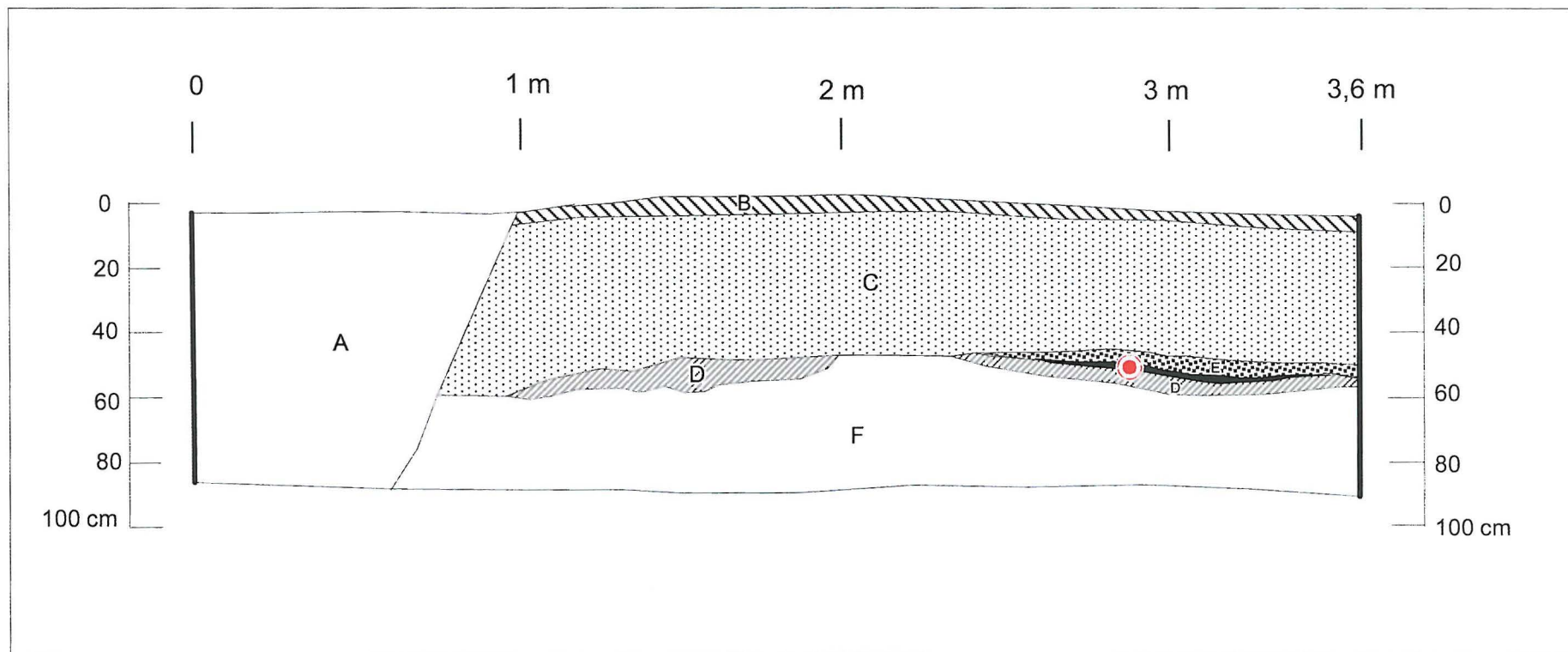
KARTTA 1. MAAKAAPELIKAIVANNON SIJAINTI JA HAVAINNOKOHDAT

Digit. Kirsi Luoto

MK 1: 2500

- arkeologisesti valvottu maakaapelikaivanto
- maakaapelikaivanto
- havaintokohdat A - H

A täyttömaa (sora)

B harmaa sora

C kellertävä sora

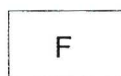
D punertavanharmaa sora

E vaalea sora

nokimaa

F savi

maanäyte 2

HÄMEENKYRÖ JAAKONPOLKU

Kirsi Luoto 2014

Kartta 2 Mk 1: 20

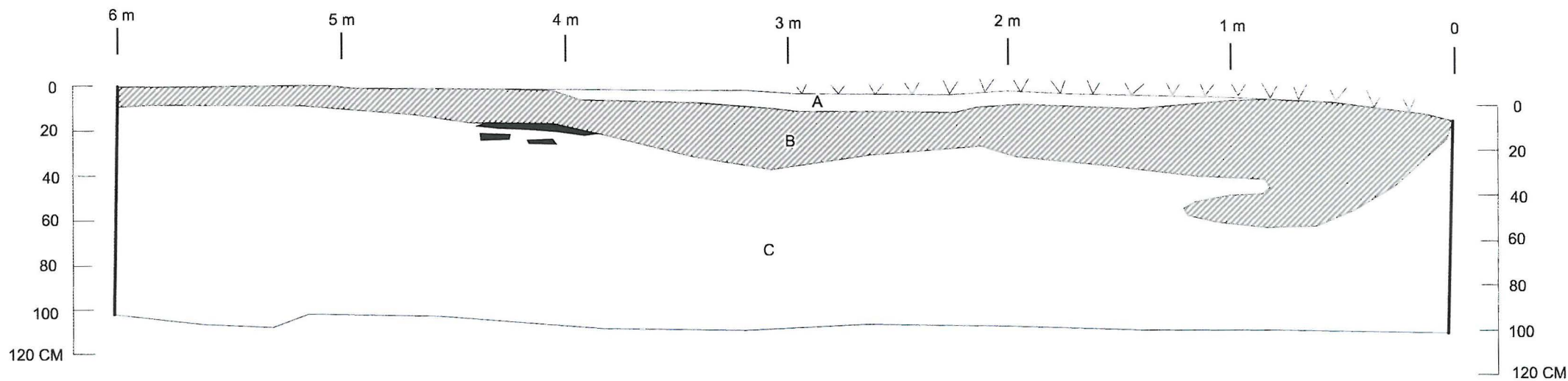
Tienylitys 1

Eteläprofiili

Mittausdokumentaatio: 17.7.2014 Kirsi Luoto

Digitointi: 20.8.2014 Kirsi Luoto

Kulttuuriympäristöpalvelut
Heiskanen & Luoto Oy

A	harmaa sora
B	punertava sora
	noensekainen savi
C	savi

HÄMEENKYRÖ JAAKONPOLKU

Kirsi Luoto 2014

Kartta 3 Mk 1: 25

Tienylitys 2

Osa pohjoisprofiilista

Mittausdokumentaatio: 17.7.2014 Kirsi Luoto

Digitointi: 20.8.2014 Kirsi Luoto

Kulttuuriympäristöpalvelut
Heiskanen & Luoto Oy